

skal bevares. Der er 73, det er V og K, som stritter imod og siger, at det vil de ikke være med til.

Jeg vil også gerne her takke de ordførere, der har været oppe og sige pæne ting om forslaget, om end man også har haft bemærkninger om, at man ønsker en forbedring af den børnepasningsorlov, som vi kender. Højere satser, flere muligheder og omsorgsdage er nogle af de ting, der har været nævnt, kombineret med de andre ting, som vi har haft til forhandling her i dag. På den baggrund synes jeg, vi står utrolig stærkt med hensyn til at give børnefamilierne nye muligheder i fremtiden.

Afslutningsvis skal jeg sige, at jeg synes, det er lidt underligt, at V og K ikke kan stemme for det forslag her, når hr. Jens Vibjerg under diskussionen tidligere i dag – nølende måske – har sagt: Jamen ok., det laver vi også i vores forslag, så der bliver mulighed for at overflytte den periode.

Derfor skal jeg her til slut takke de ordførere, som har bidraget til regeringens første nederlag. Det bliver sikkert ikke det sidste, men vi glæder os over, at børnefamilierne på den konto får bedre vilkår.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidet ret til sygedagpenge ved børns indlæggelse.

Af Jan Petersen (S) og Margrethe Vestager (RV) m.fl.

(Fremsat 6/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Efter forslaget pålægges regeringen at fremlægge lovforslag om en udvidelse af den nuværende ret til sygedagpenge ved børns indlæggelse, således at der opnås ret til sygedagpenge ved børns indlæggelse i mere end 5 dage.

I dag har forældre med alvorligt syge børn under 14 år ret til dagpenge fra kommunen, hvis de nedsætter eller opgiver deres arbejde i forbindelse med barnets sygdom. Det er en betingelse, at en læge vurderer, at barnets sygdom vil medføre behov for ophold på hospital eller lignende i 25 dage. Retten gælder både for lønmodtagere og selvstændige.

Godtgørelsen giver ikke ret til orlov fra arbejds giveren. For en lønmodtagers vedkommende kræver det derfor, at han har en individuel eller kollektiv aftale om, at han kan få fri fra arbejde. Bestemmelsen om forældres ret til dagpenge ved barnets indlæggelse er, som det også fremgår af lovens ordlyd, betinget af, at der er tale om alvorligt syge børn. Bestemmelsen er enkel at administrere. Afgørelsen baseres på en lægeerklæring, hvoraf det fremgår, at det skønnes, at sygdommen vil kræve behandling eller pleje i 25 dage eller mere.

En nedsættelse fra 25 dage til 5 dage ændrer helt bestemmelsens karakter. Med en sådan ændring er det et spørgsmål, om man kan tale om alvorligt syge børn. Man skal nemlig i den forbindelse være opmærksom på, at bestemmelsen ikke kun gælder for tilfælde, hvor barnet er indlagt, men også hvis det skønnes forsvarligt, at barnet under sygdomsforløbet helt eller delvis behandles eller plejes i hjemmet.

Med så stor en nedsættelse, som beslutningsforslaget lægger op til, risikerer man, at bl.a. forkølelser og influenzaer giver adgang til dagpenge for forældrene, og bestemmelsen har dermed flyttet sig langt fra det, der var dens formål.

Kl. 20.35

At holde disse sygdomstilfælde uden for adgangen til ret til dagpenge vil kræve, at man går ind i en diagnosevurdering, som vil gøre administrationen langt vanskeligere og dyrere, end den er efter den gældende bestemmelse.

Regeringen vil imidlertid gerne drøfte en udvidelse af dagpengereetten for forældre til alvorligt syge børn, men finder, da regelsættet er en del af afsnittet om barseldagpenge i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, at spørgsmålet

naturligt henhører under Folketingets behandling af det lovforslag om ændring af barselreglerne, som regeringen vil fremsætte snarest muligt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak for det. Næste taler som ordfører er fru Eva Kjer Hansen.

Eva Kjer Hansen (V):

Man kan ikke lade være med at studse over initiativrigdommen fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Det er selvfølgelig positivt at se en aktiv opposition, men når partierne nu har siddet med regeringsmagten i 9 år, er det jo lidt underligt, at de her forslag først kommer frem nu. Men det er selvfølgelig også mere besværligt, når der skal være tale om gennemarbejdet lovgivning, anvisning af finansiering osv.

Det her beslutningsforslag drejer sig om at give forældrene udvidet ret til sygedagpenge ved børns indlæggelse.

Det kan være en meget hård belastning for en familie, hvis et barn er alvorligt sygt over længere tid, og det gælder, både hvis barnet skal indlægges på et sygehus eller kan plejes i hjemmet, som afhængig af situationen jo kan være et godt alternativ til indlæggelse.

I Venstre er vi derfor positivt indstillet over for, at forældre kan få sygedagpenge, hvis de i en periode nedsætter eller opgiver deres arbejde for at være tæt på barnet og bedre kan tage sig af barnet i forbindelse med et alvorligt sygdomsforløb.

Vi vil tage emnet op til drøftelse i forbindelse med reglerne om barselorlov, og vi udelukker ikke muligheden for at forbedre den gældende ordning. Blandt det, der så skal drøftes, er, hvornår retten til dagpenge kan opnås, herunder hvor mange dages indlæggelse der som minimum skal til. Jeg vil understrege, at der for os skal være tale om en alvorlig sygdom.

Vi vil også bevare reglerne for enlige, som vi kender dem i dag, hvor der jo ikke er krav om et bestemt antal dage.

Endelig er det vigtigt for os at fastholde en enkel, administrerbar ordning.

Så hvis vi kan finde den nødvendige finansiering til at lave nogle ændringer, vil vi gerne diskutere det, og det vil vel ikke være for meget at forvente, at de tidligere regeringspartier, der står bag forslaget, vil deltage både aktivt og konstruktivt med hensyn til at finde midlerne dertil.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, man kunne konstatere en markant og interessant forskel på ministerens fremlæggelse og holdning til forslaget og den holdning, der kom fra Venstres ordfører, fru Eva Kjer Hansen, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg i meget højere grad var i overensstemmelse med den sidste fremlæggelse end med den første fremlæggelse.

Derfor vil jeg godt spørge Venstres ordfører: Forstod Venstres ordfører, hvad ministeren sagde, da ministeren begyndte at snakke om problemer med diagnoser, når vi snakker om indlæggelser? Forstod fru Eva Kjer Hansen, hvad ministeren mente, når ministeren begyndte at snakke om influenzatilfælde?

Mig bekendt er det ikke almindeligt, at folk bliver indlagt på hospital for influenzatilfælde. I så fald er det muligvis dér, vi kan finde årsagen til de meget lange ventelister, vi har i Danmark.

Men kan fru Eva Kjer Hansen ikke bekræfte, at det her forslag kun omhandler folk, der bliver indlagt, og hvad synes fru Eva Kjer Hansen i det hele taget om ministerens fremlæggelse af forslaget?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg var faktisk meget glad for de ord, ministeren kom med, og jeg føler mig i fuld overensstemmelse med ministerens indlæg.

Til hr. Søndergaard kan jeg sige, at nej, det her drejer sig ikke kun om indlæggelse af børn. Faktisk er det sådan, som reglerne er i dag, at det også kan gælde ved pleje af barnet i hjemmet. Og som jeg understregede i min tale, så synes jeg, det er et godt alternativ, for der kan være situationer, hvor det er en langt bedre løsning end at blive indlagt på sygehuset.

Kl. 20.40

Jeg synes, det er værd at diskutere de betingelser, der skal være opfyldt for, at man kan få ret til sygedagpenge, og der sagde jeg, at vi bl.a. gerne vil prøve at diskutere, hvad antallet af dage skal være. Hvis man går meget langt ned i antallet af dage, så kommer naturligvis også diskussionen om, hvad det er for nogle sygdomme, vi taler om.

Som ordningen er i dag, er den meget enkel og meget klar, idet det skal dreje sig om alvorlig sygdom. Og hvis vi kunne blive enige om nogle forbedringer på området, hvilket forhandlingerne jo først må vise, og der må komme forslag til finansieringen på bordet, så skal vi fastholde, at

det skal være så enkelt som muligt. Som jeg understregede, så taler vi om alvorlig sygdom, og vi taler om en enkel ordning at arbejde med.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Sådan som jeg forstår reglerne i dag og administrationen af reglerne, så gælder det der, hvor man kan forestille sig, at pleje i hjemmet er et alternativ til pleje på et hospital. Og jeg kan ikke forestille mig, at nogen læge under nogen omstændigheder vil skrive under på, at pleje af et almindeligt influenzatilfælde er et alternativ til hospitalsindlæggelse.

Er Venstres ordfører ikke enig med mig i det?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal gentage, at jeg er meget enig i det, ministeren sagde, for der kan opstå problemer, hvis man ændrer væsentligt på det regelsæt, som er gældende i dag. For mig er det vigtigt, at vi fastholder de principper og ser på, hvad vi inden for dem kan lave af forbedringer, forudsat, vil jeg endnu engang understrege, at der kan anvises en finansiering. For det er klart, at i det øjeblik, vi vil forbedre ordningen, vil der også blive større omkostninger forbundet med den.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. René Skau Björnsson som ordfører.

René Skau Björnsson (S):

Socialdemokratiet og den nyligt afgåede regering har igennem de sidste 8 år konsekvent gennemført forbedringer for børnene og deres familier.

Listen over konkrete forbedringer er lang.

Når der konsekvent er gennemført forbedringer for børnefamilierne, er det, fordi vi mener, at alle børn har krav på en god start. Vi ønsker fortsat at forbedre vilkårene. For os er det vigtigt, at det er børnenes behov, der tilgodeses mest.

Den debat om børnefamiliernes vilkår, der har kørt det sidste halve år, har i høj grad fokuseret på barnets første år. Det er efter vores mening et noget ensidigt fokus. Et barn har som bekendt også brug for pleje, omsorg, opmærksomhed og tid sammen med far og mor, efter at det har holdt sin første fødselsdag.

Det her beslutningsforslag var en del af vores barseludspil fra dette efterår og er netop et forsøg på at forbedre forholdene for alle børnefamilier og ikke blot for de endnu ufødte børn og de-

res forældre. Derfor er der heller ingen grund til, at Venstres ordfører studser over, at det ikke har været fremført før. Det er et led i en samlet pakke, som regeringen og som Socialdemokratiet også har fremført tidligere det her år.

Forslaget går ud på, at forældre skal have udvidet ret til sygedagpenge, når deres barn er indlagt på f.eks. et hospital. Som det er i dag, får man først ret til sygedagpenge, når barnet har været indlagt i 25 dage. Der går altså næsten en måned, hvor forældrene ikke som en selvfølge kan være hos deres syge barn, men må tage afsædsering og ferie i brug.

At have et sygt barn, der er indlagt, er slemt nok. At man oven i købet skal bekymre sig over, om man har råd og tid til at være hos barnet, det er ikke godt nok. Det er derfor, vi foreslår, at forældre får ret til sygedagpenge efter 5 dages indlæggelse af børn under 14 år. Det vil være en betydelig og mærkbar forbedring for børnefamilierne, som vi mener bør gennemføres, uanset hvilken form den kommende barselorlov får.

Vi håber selvfølgelig også, at et bredt flertal i Folketinget vil støtte det her beslutningsforslag, som kommer mange børnefamilier til gode. Og det er da også glædeligt med de positive toner, der har været i debatten i dag indtil nu.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Aldrig har der været så stort fokus på børnefamiliernes vilkår som nu, og det må siges at være positivt.

Der er ingen tvivl om, at intentionerne i beslutningsforslag nr. B 7 er gode. En udvidelse af den nuværende ret til sygedagpenge ved børns indlæggelse er helt klart en forbedring. Der er dog nogle spørgsmål, Dansk Folkeparti ønsker at få belyst i det kommende udvalgsarbejde.

Kl. 20.45

Vi vil gerne have oplyst, hvad forslaget koster, ligeledes hvorfor man har valgt at udvide retten til sygedagpenge til at indtræde efter netop 5 dage.

Først herefter vil Dansk Folkeparti tage stilling til, om forslaget skal forhandles i en samlet barselorlovsreform.

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti synes vi, det er vigtigt, at der er nogle fornuftige og ordentlige regler i en situation, hvor børn er alvorligt syge,

og hvor familien derfor er i en særdeles belastet situation. Derfor har vi selvfølgelig også som udgangspunkt sympati for et forslag, der går ud på at stille børn og forældre, altså familien, bedre i sådan nogle situationer.

Jeg må dog sige, at en grænse på 5 dage i forhold til den nugældende grænse på 25 dage forekommer at være meget kort og også sigte noget ved siden af de situationer, som den nuværende lovgivning egentlig tilsigter at omfatte.

Beslutningsforslaget forekommer også en smule uklart i sin formulering. Man taler om at udvide den gældende ordning, men man taler også om noget med dagpenge, der tildeles *efter* sygdommen, hvor de i hvert fald mig bekendt i dag tildeles *under* sygdommen, når man skønner, at den vil vare længere end 25 dage.

Men vi er i hvert fald under alle omstændigheder fra konservativ side parate til at vurdere forslaget nærmere og også til at forstå helt præcist, hvad der tænkes med forslaget i dets formulering, herunder selvfølgelig også til at få nærmere belyst den gældende praksis og undersøge under udvalgsarbejdet, om der er behov for en justering af de nugældende regler.

Villy Søvnald (SF):

Forslaget drejer sig om retten til sygedagpenge ved børns indlæggelse i mere end 5 dage mod i dag mere end 25 dage.

Det er klart, at SF's ønske havde været, at vi havde klaret det her i forbindelse med en meget fleksibel både barsel- og forældreorlovsordning, men det, regeringen lægger op til, er jo meget stift og hovedsagelig rettet mod børn under 1 år. Det er ærgerligt, og i den sammenhæng synes vi det her forslag skal ses. Hvis det ender med, at Dansk Folkeparti kapitulerer fuldstændigt og regeringen får sit meget stive barselforslag igennem, der ikke giver noget til børn efter 1 år, er der efter vores opfattelse behov for det.

Vi ser det i sammenhæng med spørgsmålet om omsorgsdage til syge børn, som vi har rejst nogle gange. Her synes vi, det her forslag er udmærket, og derfor vil vi kunne støtte forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten kan støtte forslaget, for vi går ind for en forlængelse af barselorloven, men vi finder det også rigtigt og vigtigt, at vi forbedrer forholdene for børnefamilierne generelt, som vi har været inde på i de seneste timers diskussion. Børn har brug for omsorg og tid fra forældrene, også selv om de er blevet et helt år gamle.

Jeg nævnte tidligere og vil gentage, at der for en uges tid siden var en artikel i en række aviser landet over, der viste, at mange danske børn især i skolealderen må klare sig alene hjemme, når de er syge.

Det problem løser det her forslag ikke. Det løser ikke problemet med forældrenes manglende mulighed for at tage hånd om deres børn, når de har de her almindelige sygdomme, der varer 5 dage, 7 dage, 9 dage eller for den sags skyld et par uger. Men det er en forbedring, der ligger i det her forslag, at det giver ret til sygedagpenge ved hospitalsindlæggelser eller hjemmepleje, som er et alternativ til en hospitalsindlæggelse, af mere end 5 dages varighed mod de nuværende 25 dage.

Derfor er det også Enhedslistens håb, at vi under udvalgsbehandlingen af det her forslag kan få en bredere drøftelse af, hvordan vi kan sikre børn ret til omsorg og pleje under sygdom, også når de ikke er på sygehus, og også når sygdommen ikke er så alvorlig, at de kunne have været på sygehus, og også når de ikke er langvarigt syge.

Kl. 20.50

Efter vores opfattelse er der tale om omsorgssvigt, når børn ligger alene hjemme, mens de er syge, i hvert fald når det er over en længere periode. Det er ikke den slags omsorgssvigt, der skal udløse almindelige hjælpeforanstaltninger for truede børn. Derimod bør det udløse, at politikerne og arbejdsmarkedets parter sammen finder ud af, hvordan vi kan få arbejdslivets og familielivets krav og forventninger til at hænge bedre sammen af hensyn til de børn, som er nævnt i det her forslag, eller de børn, der er syge, men som ikke er omfattet af det her forslag.

Så vi håber på en lidt bredere drøftelse af det her emneområde i det kommende udvalgsarbejde.

Tove Videbæk (KRF):

I forbindelse med dette forslag kan jeg næsten ikke lade være med at kommentere flere udsagn, som vi har hørt fra Folketingets talerstol her på det sidste vedrørende den tidligere regerings børnevenlighed. Til de udsagn har man jo virkelig lyst til bare at sige: nå!

Det, som den tidligere regering var god til vedrørende børnefamilier, var at tale om dem ved festlige lejligheder, i nytårstaler, åbningstaler osv., men helt konkret var det jo mest flere institutionspladser til børnene, den tidligere regering var optaget af.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det her forslag er meget sympatisk. I Kristeligt Folkeparti læser vi faktisk forslaget således, at det egentlig er yderligere omsorgsdage, forslagsstillerne her plæderer for, og egentlig ville det her forslag jo være unødvendigt, hvis vi kunne være sikre på, at vi havde en fleksibel børnepasningsorlov eller havde et rimeligt antal omsorgsdage at tage af.

Det er også helt klart, at i dag, hvor man alle steder arbejder hen imod kortere indlæggelser, er det simpelt hen ikke nutidigt, at et barn skal have været indlagt i 25 dage, for at forældrene skal kunne opnå sygedagpenge. Det hænger ikke sammen med virkeligheden i dag. I dag er 5 dage sikkert mere relevant, og så bliver der jo endnu mere brug for forældrene derhjemme til pasning og omsorg.

Det er bestemt ikke sagen hverken for barnet, for forældrene eller for andre børn i daginstitution eller skole, at et barn sendes hjemmefra, før det er rask, eller at barnet skal ligge alene hjemme og være syg. Så vi ser meget frem til, at der kommer nogle gode løsninger, nogle gode løsningsforslag på det her vitale område fra den nye regering.

De hindringer og den modstand, der har været omkring mulige og alternative løsninger, har jo i høj grad været af ideologisk art. Ideologien omkring reel valgfrihed for børnefamilier skulle jo for nærværende ligge i flertallet i Folketinget, så lad os håbe, at vi får vedtaget nogle rigtig gode løsninger for det vigtigste, som vi overhovedet har, nemlig vores børn, vort lands fremtid.

Så stor sympati fra Kristeligt Folkeparti for det her forslag, og lad os se, hvad vi kan blive enige om på det her område.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Anders Samuelsen.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal indlede med at sige tak for mange positive tilkendegivelser i forhold til forslaget, men netop belært af fru Tove Videbæk skal jeg selvfølgelig også straks erkende, at én ting er pæne ord, en anden ting er, om det også bliver fulgt op af handling.

I forbindelse med det udfald, der var imod den tidligere regering, kan man konstatere, at fru Tove Videbæk og hendes parti i hvert fald har valgt at skifte hest, og så må vi jo håbe, at fru Tove Videbæk ikke bliver skuffet over den nye

regerings indstilling sammenlignet med den tidligere regerings indstilling.

Som jeg hørte det både fra Venstres, fra Dansk Folkepartis og fra De Konservatives side, var det en umiddelbart positiv tilbagemelding, men samtidig var der også en række forbehold dels i forhold til, hvor meget det kostede, dels i forhold til, om man kunne gøre det enkelt nok. Man kunne vel egentlig konkludere det op imod, at det jo er et spørgsmål om prioritering.

Det er klart, at hvis man har sat sig selv i en situation med et skattestop, som i første omgang skal finansieres, fordi det er prioriteret allerhøjest – f.eks. de lettelser, som gives til de heldige personer som undertegnede, der har hus, og andre i samme situation – så ryger prioriteringen af et forslag som det her ned i rækken, og dermed kan det blive vanskeligt at få virkeliggjort forslaget.

Kl. 20.55

Men det skal da ikke afholde mig fra at være optimistisk på baggrund af de positive tilbagemeldinger, som er kommet indtil nu. Lad os håbe, at det faktisk lykkes at få realiseret forslaget, som alle ordførere tilsyneladende har været enige om i bund og grund et positivt og godt forslag, et fremskridt.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg går på talerstolen, bare lige fordi jeg har behov for at få afklaret eller uddybet, hvad hr. Anders Samuelsen mener med, at Kristeligt Folkeparti har skiftet hest.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Man må i hvert fald konstatere, at der er sket et skifte fra starten af 1990'erne i forhold til, hvem Kristeligt Folkeparti gerne så være regeringsbærende, og så til det, der er situationen i dag.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Som det sikkert ikke er hr. Anders Samuelsen ukendt, har Kristeligt Folkeparti i langt den største del af 1990'erne peget på en borgerlig regering, og vi har også de sidste år vedholdende peget på hr. Anders Fogh Rasmussen som forhandlingsleder og som statsminister.

Så i den tid, jeg har været i Folketinget, og i den tid, jeg har været opstillet som kandidat for Kristeligt Folkeparti, har vi peget på den samme.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at beslutningsforslaget omhandler udvidede sygedagepenge under børns indlæggelse.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Og dermed også muligheden for at få gennemført forslaget, og det er i den forbindelse, at den lille diskussion opstår.

Pointen i det, som jeg omtalte før, er, at én ting er at have peget på den anden hest. Nu har man så også fået den rytter op på den anden hest, som man ønskede sig, og så må man så se, hvorvidt vedkommende også kan få hesten til at galopere i den retning, som man ønsker sig.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Tredje næstformand (Kaj Ikkast):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 6:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af reel valgfrihed for børnefamilierne gennem garanti for pasningstilbud til børn over 6 måneder.

Af Karen Jespersen (S) og Margrethe Vestager (RV) m.fl.
(Fremsat 6/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Socialministeren (Henriette Kjær):**

Der skal ikke være nogen tvivl om, at der i regeringen er en bred opbakning til, at børnefamilierne skal have gode vilkår for at indrette sig ud

fra familiernes behov. Det gælder også, at der skal være reelle valgmuligheder.

Regeringen er imidlertid af den opfattelse, at det forslag, der ligger her, ikke er den rigtige fremgangsmåde. I dag behøver man som kvinde eller mand ikke at vælge imellem enten familielivet eller arbejdslivet. Det er i høj grad muligt at kombinere livet som forældre med livet på arbejdsmarkedet. Men mange familier udtrykker problemer med at få enderne til at mødes i hverdagen. Derfor vil regeringen tage flere initiativer til at forbedre mulighederne for børnefamilierne.

Et initiativ er den forlængede fleksible barselorlov på 1 år, hvor familien selv kan vælge, hvornår orloven passer bedst ind i forhold til familiernes behov og ønsker. Flexibiliteten skal forstås på den måde, at forældrene selv kan vælge, hvem der skal tage orloven, og hvornår den skal tages inden for barnets første 8 leveår, og det har jo været debatteret en del i dag.

Dagtilbud af høj kvalitet til børn er også et meget væsentligt element, når vi taler om sammenhæng mellem arbejds- og familieliv. Det er vigtigt, at der er nogle trygge og udviklende rammer for børnene, mens mor og far er på arbejde, og det er vigtigt, at der er tilstrækkeligt med pladser.

Op gennem 1990'erne oplevede vi mange og lange ventelister i forhold til dagtilbuddene. I dag ser billedet heldigvis meget anderledes ud. Kommunerne har gjort et stort arbejde. Over 90 pct. af kommunerne har en eller anden form for pasningsgaranti, og 80 pct. af kommunerne lever op til servicelovens bestemmelser om pasningsgaranti for alle børn mellem ½ år og skolealderen.

Med denne gode udvikling på dagtilbudsområdet og en forventning om et fald i børnetallet finder regeringen ikke, at der er grundlag for at ture frem med direktiver over for kommunerne.

Kl. 21.00

Regeringen er enig i, at der i enkelte kommuner er for lange ventelister, men da der netop har været kommunalvalg, har borgerne haft mulighed for at udskifte de politikere, der ikke lever op til deres ansvar på dette område.

Regeringen har i øvrigt stor tillid til kommunerne og er af den opfattelse, at det er mest hensigtsmæssigt, at det er en lokal vurdering og et lokalt ansvar at sikre det nødvendige antal pladser. Det er kommunerne, der bedst kender til de lokale behov.